

и бързо разширяват голѣмитѣ бащини имоти, щомъ станатъ тѣхни господари. Въ чиститѣ конярски групи населението е по-мирно. Прѣзъ драмскитѣ турски села може да се пѣтува по-безопасно и християнскитѣ имъ съсѣди не страдатъ толкова отъ грабежи и насилия. Въ по-разреденитѣ конярски групи, както е сега напр. сръдно-македонската, по-често околното българско население страда отъ грабежи. Обаче образуване нѣ чисто разбойнишки чети, които да съ скитатъ по планани и да правятъ разбои, сѣ изключения. Кръвожедни, разбойнишки елементи се срѣщатъ между турцитѣ, които сѣ смѣсени съ други племена, особно съ арнаути. Грабителскитѣ инстинкти сѣ развити извънредно у чиновнишката класа, която е крайно деморализувана и негодна, като начнемъ отъ обикновения стражаръ, който е бичъ за селското население, и свършимъ съ каймаками и мутесарифи, на които главната работа е обикновено да измислятъ сръдства за грабежи и притѣснения на своитѣ подвластни.

Чистиятъ турски анадолски типъ прѣдставя ръстъ по-високъ отъ сръденъ, умѣрена дебелина, правилна глава съ въздългичекъ образъ, тъмни коси, мургавъ цвѣтъ, въздебелъ носъ, спокойни очи повечето тъмна боя. Тия турци се отличаватъ съ горделивъ характеръ; тѣ сѣ спокойни и флегматични. Турчинътъ е мѣчно-подвиженъ; той се тревожи рѣдко, особно когато се закачи неговото господарско достоинство или религиознитѣ му вѣрвания, или семейството му. Въ такъвъ случай турчинътъ става дивъ, неукротимъ и жестокъ. Доклѣ подчинениятъ изпълнява безропотно желанията на господаря си, турчинътъ е спрѣмо него мекъ, дори милостивъ. Турчинътъ е безстрашливъ, отива смѣло на смъртъ. Кѣмъ по-горнитѣ той е покоренъ: уважава всѣкога властѣта. Най-голѣмиятъ недостатѣкъ на турчина е бездѣйствието. Щомъ има възможность да живѣе, не се труди по-нататѣкъ и не мисли за утрѣ. Това прави турчина да не е напрѣдничавъ. Доклѣ сѣ се борили турцитѣ да образуватъ господарство, да спечелятъ нови земи и богатства, тѣ сѣ напрѣдвали не само въ държавния животъ, но и въ книжнината си. Сега въ имотнитѣ класове господствува лѣнность, и тѣ бързо се разсипватъ и цѣлия общественъ строй върви кѣмъ гибель.

Отъ всичко казано до тукъ се вижда, че турцитѣ по множество и по физическа мощъ още държатъ видно мѣсто въ Македония, но като културна сила тѣ стоятъ на задно мѣсто. Въ бъдеще тѣхното политическо значение постоянно ще намалява, едно защото районътъ, който завзиматъ, постоянно се стѣснява, а друго